Repertoriul jurisprudenței

ORDONANȚA TRIBUNALULUI (Camera de recursuri)

11 decembrie 2014*

„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Recurs declarat în altă limbă decât cea în care a fost redactată decizia Tribunalului Funcției Publice care face obiectul recursului — Recurs vădit inadmisibil”

În cauza T-330/14 P,

având ca obiect un recurs declarat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera întâi) din 21 ianuarie 2014, Jelenkowska-Luca/Comisia (F-114/12, RepFP, EU:F:2014:3), și prin care se urmărește anularea acestei hotărâri,

Ewelina Jelenkowska-Luca, funcționar al Comisiei Europene, cu domiciliul în Roma (Italia), reprezentată de D. de Abreu Caldas, de J.-N. Louis și de M. de Abreu Caldas, avocați,

recurentă,

cealaltă parte din procedură fiind

Comisia Europeană, reprezentată inițial de K. Herrmann și de V. Joris, ulterior de K. Herrmann și de J. Currall, în calitate de agenți,

pârâtă în primă instanță,

TRIBUNALUL (Camera de recursuri),

compus din domnii M. Jaeger, președinte, M. Prek și G. Berardis (raportor), judecători,

grefier: domnul E. Coulon,

dă prezenta

Ordonanță

1 Prin recursul formulat în temeiul articolului 9 din anexa I la Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, recurenta, doamna Ewelina Jelenkowska-Luca, solicită anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera întâi) din 21 ianuarie 2014, Jelenkowska-Luca/Comisia (F-114/12, RepFP, denumită în continuare „hotărârea atacată”, EU:F:2014:3), prin care acesta i-a respins acțiunea având ca obiect anularea deciziei Comisiei Europene din 11 iulie 2012 de respingere a reclamației sale împotriva deciziei Oficiului de Administrare și Plată a Drepturilor Individuale (PMO) din 25 august 2010, prin care i-a fost refuzat beneficiul indemnizației de expatriere prevăzute la articolul 4 alineatul (1) din anexa VII la Statutul funcționarilor Uniunii Europene.

* Limba de procedură: polona.

Situația de fapt, procedura și concluziile recurentei

2 La 21 ianuarie 2014, Tribunalul Funcției Publice a pronunțat hotărârea atacată în polonă, care era limba de procedură aleasă de recurentă la momentul formulării acțiunii sale în anulare în fața Tribunalului Funcției Publice, conform articolului 35 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, aplicabil Tribunalului Funcției Publice în temeiul articolului 29 din Regulamentul de procedură al acestuia din urmă. Hotărârea menționată a fost notificată recurentei la 22 ianuarie 2014.

3 Prin cererea redactată în franceză și depusă la grefa Tribunalului la 31 martie 2014, recurenta a formulat prezentul recurs.

4 Prin scrisoarea din 15 aprilie 2014, grefierul Tribunalului a informat-o pe recurentă că, în conformitate cu articolul 7 alineatul (5) primul paragraf din Instrucțiunile către grefierul Tribunalului, recursul nu putea fi înregistrat întrucât nu a fost redactat în limba prevăzută la articolul 136a din Regulamentul de procedură, în speță polona.

5 Prin scrisoarea din 2 mai 2014, unul dintre apărătorii recurentei a solicitat președintelui Tribunalului să reexamineze decizia de a nu înregistra recursul și să permită *ex gratia* înregistrarea acestuia la data depunerii cererii, și anume la 31 martie 2014. În această privință, el a arătat că doamna Jelenkowska-Luca s-a adresat cabinetului său cu numai câteva zile înainte de expirarea termenului pentru declararea recursului și că i-a furnizat toată documentația pertinentă, inclusiv hotărârea atacată, în franceză, fără a preciza însă că limba de procedură în primă instanță fusese polona.

6 Întrucât Tribunalul a considerat că scrisoarea menționată cuprindea o cerere de derogare de la regimul lingvistic, potrivit articolului 35 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul de procedură, acesta a decis să înregistreze recursul și, la 18 iunie 2014, a transmis Comisiei respectiva scrisoare, invitând-o, potrivit dispoziției de mai sus, să prezinte observații cu privire la această cerere.

7 La 1 iulie 2014, Comisia a depus observații cu privire la cererea de derogare de la regimul lingvistic. Aceasta s-a opus cererii menționate, arătând în special că respectiva cerere era tardivă, întrucât autorizarea Tribunalului de a folosi o altă limbă decât limba de procedură stabilită conform articolului 136a din Regulamentul de procedură ar fi trebuit să intervină înainte de expirarea termenului pentru declararea recursului, acesta fiind de ordine publică.

8 La 18 august 2014, observațiile Comisiei au fost comunicate recurentei.

9 Recurenta solicită Tribunalului:

— anularea hotărârii atacate;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în primă instanță și în recurs.

În drept

10 Potrivit articolului 145 din Regulamentul de procedură, atunci când recursul este, în tot sau în parte, în mod vădit inadmisibil sau în mod vădit nefondat, Tribunalul poate oricând, pe baza raportului judecătorului raportor, să respingă recursul, în tot sau în parte, prin ordonanță motivată.

11 În speță, Tribunalul consideră că este suficient de edificat de înscrisurile din dosar și decide, în temeiul acestui articol, să statueze fără a continua procedura.

12 Potrivit articolului 9 primul paragraf din anexa I la Statutul Curții, se poate formula recurs în fața Tribunalului în termen de două luni de la notificarea deciziei atacate împotriva deciziilor Tribunalului Funcției Publice prin care se finalizează judecata și a deciziilor acestuia prin care se soluționează parțial fondul unui litigiu sau prin care se pune capăt unui incident de procedură referitor la o excepție de necompetență sau de inadmisibilitate.

13 Acest termen de procedură se prelungește, conform articolului 102 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, pentru considerente de distanță, în mod invariabil, cu 10 zile. Potrivit unei jurisprudențe constante, termenele de procedură și de distanță nu sunt distincte, astfel încât, atunci când expiră termenul de procedură, acesta trebuie prelungit cu un termen pentru considerente de distanță de 10 zile (a se vedea Ordonanța din 7 iulie 2014, Gomes Moreira/ECDC, T-39/14 P, RepFP, EU:T:2014:684, punctul 5 și jurisprudența citată).

14 În plus, potrivit unei jurisprudențe constante, termenul de introducere a acțiunii este de ordine publică, fiind instituit în vederea asigurării clarității și a securității situațiilor juridice și în vederea evitării oricărei discriminări sau tratament arbitrar în administrarea justiției, și revine instanței Uniunii sarcina de a verifica, din oficiu, dacă acesta a fost respectat (a se vedea Ordonanța Gomes Moreira/ECDC, punctul 13 de mai sus, EU:T:2014:684, punctul 6 și jurisprudența citată).

15 În speță, din dosar reiese că hotărârea atacată a fost comunicată reclamantei la 22 ianuarie 2014. În consecință, termenul pentru a putea formula recurs, astfel cum a fost prelungit cu termenul invariabil pentru considerente de distanță de 10 zile, a expirat la 1 aprilie 2014. Reclamanta a declarat recurs împotriva hotărârii atacate la 31 martie 2014, și anume cu o zi înainte de expirarea termenului respectiv.

16 Potrivit articolului 136a din Regulamentul de procedură, limba de procedură a recursului declarat împotriva deciziilor Tribunalului Funcției Publice este aceea în care a fost redactată decizia Tribunalului Funcției Publice care face obiectul recursului, fără a aduce atingere articolului 35 alineatul (2) literele (b) și (c) și alineatul (3) al patrulea paragraf din Regulamentul de procedură.

17 Părțile care declară recurs la Tribunal au, așadar, obligația de a respecta limba de procedură care a fost aleasă de reclamant în cauza din fața Tribunalului Funcției Publice (a se vedea în acest sens și prin analogie Ordonanța din 20 mai 2010, Petrides/Comisia, C-64/98 P-REV, EU:C:2010:279, punctul 15).

18 Articolul 35 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul de procedură, care figurează în capitolul V din titlul I, intitulat „Regimul lingvistic”, permite însă Tribunalului, la cererea unei părți, după ascultarea celeilalte părți, să autorizeze folosirea totală sau parțială ca limbă de procedură a unei alte limbi dintre cele menționate la articolul 35 alineatul (1) din regulamentul amintit. În această privință, Tribunalul a statuat deja că, în ceea ce privește obținerea unei derogări de la regula folosirii limbii de procedură, o astfel de cerere trebuie însoțită de o motivare detaliată și specifică (Ordonanța din 13 mai 1993, Ladbroke Racing/Comisia, T-74/92, Rec., EU:T:1993:41, punctul 14), *a fortiori* atunci când este făcută de recurentă însăși (Ordonanța din 24 ianuarie 1997, EFMA/Consiliul, T-121/95, Rec., EU:T:1997:6, punctul 10).

19 În plus, articolul 35 alineatul (3) din Regulamentul de procedură prevede că „[l]imba de procedură este folosită în special în memoriile și susținerile orale ale părților, inclusiv în înscrisurile anexate, precum și în procesele-verbale și deciziile Tribunalului” și că „[o]rice înscris depus sau anexat și redactat într-o altă limbă decât cea de procedură trebuie însoțit de o traducere în limba de procedură”.

20 În speță, astfel cum s-a precizat deja la punctul 2 de mai sus, limba în care a fost redactată hotărârea atacată și, așadar, a procedurii de recurs este polona.

21 Cu toate acestea, recursul depus de recurentă la grefa Tribunalului era redactat în franceză și nu era însoțit nici de o traducere în polonă, nici de o cerere de derogare de la regimul lingvistic.

22 Abia la o lună după expirarea termenului de declarare a recursului, astfel cum a fost prelungit cu termenul invariabil pentru considerente de distanță de 10 zile, și la 15 zile după ce a fost informat de grefa Tribunalului că recursul nu putea fi înregistrat din cauza faptului că limba utilizată nu era cea prevăzută la articolul 136a din Regulamentul de procedură (a se vedea punctul 4 de mai sus), apărătorul recurentei a trimis la grefă scrisoarea care conținea o cerere de derogare de la regimul lingvistic (a se vedea punctul 5 de mai sus).

23 Or, independent de aspectul dacă motivele invocate de recurentă în această scrisoare îndeplinesc cerința unei motivări suficient de detaliate și de specifice care să permită justificarea unei derogări de la alegerea lingvistică inițială pe care a făcut-o în fața Tribunalului Funcției Publice, trebuie arătat că o cerere de derogare de la regimul lingvistic depusă după expirarea termenului de declarare a recursului și având ca obiect tocmai cererea de recurs redactată într-o altă limbă decât limba de procedură, cum este cererea prezentată în speță de recurentă, nu poate determina o autorizare retroactivă a folosirii celeilalte limbi în cerere și, ca urmare a acestui fapt, o aliniere *a posteriori* a recursului cu normele privind regimul lingvistic prevăzute de Regulamentul de procedură.

24 Mai mult, întrucât derogarea de la regula utilizării limbii de procedură este condiționată de autorizarea Tribunalului în urma unei cereri însoțite de o motivare detaliată și specifică, revine recurentei obligația de a face dovada diligenței, prin prezentarea acestei cereri în timp util, având în vedere termenul pentru a putea declara recurs.

25 Prin urmare, este necesar să se concluzioneze că, întrucât nu a fost formulat în limba de procedură din cauza în care s-a pronunțat hotărârea atacată, respectiv polona, prezentul recurs nu a fost formulat în conformitate cu regimul lingvistic al Tribunalului și nu este admisibil (a se vedea în acest sens și prin analogie Ordonanța Petrides/Comisia, punctul 17 de mai sus, EU:C:2010:279, punctul 16) și că o astfel de cauză de inadmisibilitate nu poate fi acoperită prin cererea de derogare de la regimul lingvistic formulată după expirarea termenului de declarare a recursului.

26 Din ansamblul considerațiilor de mai sus reiese că recursul trebuie respins ca vădit inadmisibil, fără a fi necesară nici comunicarea acestuia către Comisie, nici pronunțarea cu privire la temeinicia cererii de derogare de la regimul lingvistic.

Cu privire la cheltuielile de judecată

27 Întrucât prezenta ordonanță este dată înainte de notificarea către Comisie a cererii, este suficient să se decidă că recurenta suportă propriile cheltuieli de judecată, conform articolului 87 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 144 din același regulament.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera de recursuri)

dispune:

1) **Respinge recursul.**

2) **Doamna Ewelina Jelenkowska-Luca suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Luxemburg, 11 decembrie 2014.

Grefier
E. Coulon

Președinte
M. Jaeger